

ECLI:NL:CRVB:2013:CA2376

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	04-06-2013
Datum publicatie	10-06-2013
Zaaknummer	11-4338 WWB
Rechtsgebieden	Bestuursrecht Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Afwijzing aanvraag om bijstand op grond van de WWB. De door appellante overgelegde schuldverklaringen zijn onvoldoende objectief en verifieerbaar en appellante heeft geen bewijsstukken overgelegd die de door haar gestelde terugbetalingsverplichting ondersteunen. Schending van de inlichtingenverplichting.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

11/4338 WWB

Centrale Raad van Beroep
Meervoudige kamer

Uitspraak op het hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Utrecht van 23 juni 2011, 10/4310 (aangevallen uitspraak)

Partijen:

[Appellante] te [woonplaats] (appellante)

het college van burgemeester en wethouders van Utrecht (college)

Datum uitspraak: 4 juni 2013

PROCESVERLOOP

Namens appellante heeft mr. J.H.F. de Jong, advocaat, hoger beroep ingesteld.

Het college heeft een verweerschrift ingediend.

Het geding is ter behandeling aan de orde gesteld op de zitting van 2 april 2013, waar partijen - met voorafgaand bericht - niet zijn verschenen.

OVERWEGINGEN

1.1. De Raad gaat uit van de volgende voor dit geding van belang zijnde feiten en omstandigheden.

1.2. Appellante heeft tot en met 7 april 2010 een uitkering op grond van de Ziektewet ontvangen. Zij heeft op 3 juni 2010 een aanvraag om bijstand op grond van de Wet werk en bijstand (WWB) gedaan. Bij besluit van 22 juni 2010 heeft het college deze aanvraag afgewezen, omdat appellante op 8 april 2010 over een

te hoog eigen vermogen beschikt of kan beschikken. Dat vermogen bestaat uit een in februari 2010 contant opgenomen bedrag van 8.700,--, een Mercedes Benz met een waarde van 10.000,-- en een Volkswagen Polo met een waarde van 4.630,--.

1.3. Bij besluit van 4 november 2010 (bestreden besluit) heeft het college het bezwaar tegen het besluit van 22 juni 2010 ongegrond verklaard. Aan het bestreden besluit ligt ten grondslag dat appellante onvoldoende informatie heeft verstrekt en daarmee de op haar rustende inlichtingenverplichting heeft geschonden, waardoor het recht op bijstand niet kan worden vastgesteld.

2. In beroep heeft appellante aangevoerd dat zij volledig inzicht heeft gegeven in haar financiële situatie. Het bedrag van 8.700,-- behoort toe aan haar kinderen. Daarvan heeft appellante een bedrag van 5.000,-- gebruikt ter aflossing van schulden aan derden. Voor de aanschaf van de Mercedes Benz heeft zij een bedrag van 10.000,-- geleend van haar neef. Dat bedrag heeft zij weer afgelost door de Mercedes Benz aan haar neef over te dragen. Ten slotte heeft zij betoogd dat op grond van het Turkse huwelijksvermogensrecht het vermogen voor de helft toebehoort aan haar ex-echtgenoot.

3. Bij de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank het beroep tegen het bestreden besluit ongegrond verklaard. De rechtbank heeft appellante niet gevolgd in haar betoog dat zij erin is geslaagd om het bestaan van haar schuld van 8.700,-- in voldoende mate aannemelijk te maken. Bovendien heeft appellante wisselend verklaard over de herkomst van dit bedrag en daarmee over deze schuld. Naar het oordeel van de rechtbank slaagt het betoog van appellante over het Turkse huwelijksvermogensrecht evenmin. In de eerste plaats is niet gebleken dat de echtscheiding van appellante een feit is. Ook hoefde het college met die enkele stelling geen rekening te houden, omdat niet gebleken is dat appellante ten tijde van de aanvraag feitelijk niet kon beschikken over het geld en de Volkswagen Polo.

4. De Raad onderschrijft het oordeel van de rechtbank dat de door appellante overgelegde schuldverklaringen onvoldoende objectief en verifieerbaar zijn en dat appellante geen bewijsstukken heeft overgelegd die de door haar gestelde terugbetalingsverplichting ondersteunen. Appellante heeft met de door overgelegde verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat zij met het bedrag van 8.700,-- voor een bedrag van 5.000,-- schulden aan derden heeft afgelost. Ook over de schuld van 10.000,-- heeft appellante niet aannemelijk gemaakt dat daaraan een daadwerkelijke verplichting tot terugbetaling is verbonden. Ook als appellante zou worden gevolgd in haar betoog dat de Mercedes Benz ter aflossing van de lening weer is terugverkocht, is aannemelijk dat zij daarvoor ten minste de dagwaarde (van ruim 11.000,--) heeft ontvangen. Niet duidelijk is geworden wat met dit bedrag is gebeurd. Het college heeft zich dan ook terecht op het standpunt gesteld dat het recht op bijstand als gevolg van de schending van de inlichtingenverplichting niet is vast te stellen.

5. Uit 3 en 4 vloeit voort dat het hoger beroep niet slaagt, zodat de aangevallen uitspraak voor bevestiging in aanmerking komt.

6. Voor een veroordeling in de proceskosten bestaat geen aanleiding.

BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep:

- bevestigt de aangevallen uitspraak;
- wijst het verzoek om veroordeling tot vergoeding van schade af.

Deze uitspraak is gedaan door J.P.M. Zeijen als voorzitter en W.H. Bel en M.F. Wagner als leden, in tegenwoordigheid van T.A. Meijering als griffier. De beslissing is uitgesproken in het openbaar op 4 juni 2013.

(getekend) J.P.M. Zeijen

(getekend) T.A. Meijering

HD